

Mõtisklusi paastust

Peatselt on algamas eriline aeg meie kirikuaastas - suur paast, mis juhib meid kirikuaasta kõrghetke Ülestõusmispühani.

Paast on üks vaimse võitluse vahendeid selleks, et saavutada vaimseid väärtusi ja ülenduda läbi enese alandumise. Kõik me teame, et pole olemas kristlikku elu ilma katsumuste ja võitlusteta. Paast on seotud iga inimese isikliku usuvõitlusega. See tugevdab meie tahte jõudu ja elustab meis neid jõude, mis aitavad võitluses igavese pääsemise pärast.

Vanast Testamendist loeme, et esimene käsk, mille Jumal andis inimesele, oli käsk paastuda. Ja Jumal keelas inimest ja ütles: "Kõigist aia puudest sa võid küll süüa, aga hea ja kurja tundmise puust sa ei tohi süüa, sest päeval, mil sa sellest sööd, pead sa surma surema!"

Püha Johannes Kuldsuu ütleb selle kirjakoha kohta järgmist: "Jumal andis inimese algusest peale paastu kui armastava ema kätte, et hoida ja hoolt kanda inimese pääsemise eest." Kirikuisa Vassilius Suure sõnade kohaselt on "paast ühevanune inimsooga ning juba Paradiisis seaduseks antud." Uues Testamendis aga kõneldakse paastust, kui inimesele hädavajalikust vaimsest ja päästvast uuenemise vahendist.

Paast ei ole sugugi mõeldud selleks, et mitmekesistada toidusedelit, nagu tänapäeval mõnel pool ekslikult arvatakse. Paastu läbi täiustub ja paraneb inimeses kõik vaimne, kasvab ja täiustub sisemine headus. Paast on relv, millega on Jumal ise on meid relvastanud võitluses patu, ihade ja halbade tegude, rüvedate vaimude vastu. Siin on

meile eeskujuks Kristus, kes enne oma esimest vastandumist saatanaga paastus kõrbes nelikümmend päeva ja ööd. Niisiis on meilegi seaduseks pidada kurjale vastupanuks võimsaimaks relvaks paastu. Kirikuisad, pühakud ja ülemhingekarjased on seda relva tulemusrikkalt kasutanud ja sellepärast soovivad seda ka meile.

Kuid Kristus ei näidanud mitte ainult oma eeskujuga, kui vajalik on paast, vaid ka oma sõnadega selgitas selle jõudu, mis on kui päästev ja teovõimas ravim deemonite vastu. Kui deemonitest vaevatud inimene toodi Tema õpilaste palge ette, ei suutnud viimased rüvedat vaimu ära ajada.

Jeesus aga tegi seestunu terveks. Õpilased küsisid Jeesuselt: "Õpetaja, kuidas ei saanud meie seda deemonit välja ajada?" Jeesus vastas neile: "See sugu ei saa paremaks muidu, kui paastu ja palve läbi". Nii on Jeesuse sõnul paast meile teovõimsaks ravimiks ning ainulaadseks ja mitmekülgeks relvaks. Need, kes austasid paastu, võitsid kiusatused ning nende palved Jumala poole kandsid vilja. Keegi, kes viibib kõhuorjuses ei või vähimalgi määral maisest ülenduda ja väärtustada eneses Jumala pilti. Toob ju kõhuorjus endaga kaasa unisust, laiskust ja haigusi!

Niisiis pole paast ainult toidust loobumine, vaid ka täitmatute soovide piiramine ja patust hoidumine. Rohked näited ajaloost tõendavad meile, kuidas rikutud ja pahelistele inimestele said paastu läbi osaks suured muutused. Paastu kõrge eesmärk on piirata kirgesid, kurjust, viha, tagarääkimist, valet ja sõnamurdlikkust.

Issand annab meile ka teada, millisel viisil me peame paastuma. "Aga kui te paastute, siis ärge jääge kurvanäoliseks, nõnda nagu silmakirjatsejad, sest nad teevad oma palge näotumaks, et rahvas näeks neid paastumas." Niisiis, mitte nagu variserid, silmatorkaval ja silmakirjalikul viisil, vaid meie hingele kasulikul viisil; salajas, et paastumine ei oleks nähtav inimestele, vaid Isale, kes on kõikjal ja näeb ka kõige salajasemaid asju.

Alustagem siis rõõmsalt ja otsustava meelega seda suure paastu aega, mitte ära unustades oma puudustkannatavaid vendi ja õdesid. Ütleb ju meie Issand: "Kes teist on aidanud minu vähimatki venda, seda tahan ka mina aidata."